

Õhtul, fui jo hõrjad sinni ollid ja Mart tahtis puhkama minna, tuli tüdruk temma jure ja ütles: „Terre, terre! fullamees, — seit naad ei tunnud teine teist, — minna waene tüddarlaps eksiin seie metsa ärra ja nüüd on õ peäle tullemas, kas annaksid lubba, et woiksin öseks seie sinno jure ja hole alla jäda, ja?“

Mart festis: „Mis sohtha minnul siin on; sa nääd isse, et ma wael wihil omma honni sees Jumimola ilma eest agga piisut varjo leian, kus ma sind woin panna?“ — Agga tüdruk ajaš peäle ja hakkas nutma. Mart, sedda nähes, käskis tedda siis öseks jäda. Kui nemmadi tüük aega ollid jutto ajanud, pakkus tüdruk Martile maggu sat sarsa wiina. Mart, kes furja ei möttelnud, rüüpas kerta ja se olli maggus ja hea. Tüdruk sundis tedda weel wöötma ja weel wöötma, funni Mart pool joobnud olli. Nüüd andis tüdruk saia ja libha ja weel wiina tagga järrele, et Mart öiete joobnuks sai ja nenda läksid mõlemad honni sisse maggama. Seol siusas tüdruk tedda weel ja uinusid wimaks mõlemad maggama.

Hommiko, fui ülles ärksid, kahjatuses Mart

sedda wägga, mis ta keik olli teinud ja seisik, fui suur süteggia, möttete sees, mis temmast nüüd piiddi sama? Tüdruk läks kawwalusse möttega jälle Marti jure ja andis ni koua wiina, funni ta jälle joebnuks sai; ogga siiski issa omma patto rähhuta melega kohjatuses. Tüdruk trööstis tedda ja ütles: „Seit posse wigga, wöötta weel wiina ja kule, mis ma sulle rägin.“ Mart möttis jälle wiina ja tüdruk ütles: „Kui ja tabbad, et meite oösi peab sollaja jäma, siis tappa üks härg ärra já anna ogga se nahk minnule, siis ei tulle se mitte ilmiseks, waid waub otje fui Ma pöhja.“

Mart pool joobnud, möttis firvest ja tappis härga ja andis nahka tüdrufule, kes sellega ärra läks. Moisa tulles, räfis tüdruk, hääbi tundmatta, kahbe herra ces keik ülles, kuida luggo olnud. — Kui tüdruk olli ärra läinud, hakkas Mart sedda osja järrele arwamo, kuidas temma furja furja peäle teinud ja möttis nöufs moisa härra jure minna ja keik ülles räkida. Moisa minnes, tee peäl, mötles Mart isseeneneses: „Agga ma sedda ei többi üttelda, et ma isse härga tapsin, nüüd pean ommeti walletama! Ma tahhan